

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a členů JUDr. Václava Dudy, JUDr. Petra Kulawiaka, Mgr. Ing. Michala Hanycha, JUDr. Petra Čápa a prof. JUDr. Markéty Selucké, Ph.D., ve věci kárného navrhovatele: **předseda Okresního soudu v Liberci**, proti kárně obviněné: **Mgr. Jana Vodehnalová**, soudkyně Okresního soudu v Liberci, o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 24. 5. 2022,

t a k t o :

I.

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, na návrh kárného navrhovatele

se schvaluje dohoda o vině a kárném opatření,

která byla uzavřena mezi kárným navrhovatelem a kárně obviněnou dne 8. 9. 2022 v sídle Okresního soudu v Liberci, na základě které

Mgr. Jana Vodehnalová,
soudkyně Okresního soudu v Liberci,
nar. X,
bytem X,

se uznává vinnou

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

že

jako soudkyně Okresního soudu v Liberci způsobila průtahy v období od 24. 9. 2020 do 3. 1. 2022 tím, že postupovala v rozporu s § 2 odst. 4 trestního řádu, a to v trestních věcech:

- 1) **sp. zn. 4 T 152/2016** - v době od 29. 10. 2020 do 15. 11. 2021,
- 2) **sp. zn. 4 T 116/2016** - v době od 21. 10. 2020 do 23. 11. 2021,
- 3) **sp. zn. 4 T 102/2017** - v době od 5. 10. 2020 do 23. 11. 2021,
- 4) **sp. zn. 4 T 155/2017** - v době od 24. 9. 2020 do 3. 1. 2022,

tedy

zaviněně porušila povinnosti soudce dle § 79 odst. 1 a § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a to vykonávat funkci soudce svědomitě a rozhodovat v přiměřených lhůtách a bez průtahů,

č í m ž s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb.

k á r n é o p a t ř e n í

s n í ž e n í p l a t u o 1 0 % n a d o b u 3 m ě s í c ů .

II.

Podle § 19 odst. 4 ve spojení s § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb.

s e z a s t a v u j e

řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněné pro jednání spočívající v tom, že jako soudkyně Okresního soudu v Liberci způsobila průtahy v trestních věcech v období od 16. 12. 2016 do 23. 9. 2020,

protože kárný návrh byl v tomto rozsahu vzat zpět.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na zahájení kárného řízení

[1] Předseda Okresního soudu v Liberci Mgr. Petr Hoček (dále jen „kárný navrhovatel“) podal dne 24. 5. 2022 Nejvyššímu správnímu soudu (dále jen „kárný soud“) podle § 8 odst. 2 písm. g) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kárný zákon“) návrh na zahájení kárného řízení proti Mgr. Janě Vodehnalové, soudkyni Okresního soudu v Liberci (dále jen „kárně obviněná“). Obvinil ji ze zaviněného porušení povinností soudce ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), konkrétně povinností vykonávat funkci soudce svědomitě a rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů (§ 79 odst. 1 a § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích). Kárně obviněná konkrétně vytýkal, že: „jako soudkyně Okresního soudu v Liberci způsobila průtahy v níže uvedených trestních věcech tím, že postupovala v rozporu s ustanovením § 2 odst. 4 trestního řádu a to konkrétně v těchto spisových značkách:

Spisová značka: 4 T 152/2016

Nápad: 16. 12. 2016

Datum 1. úkonu: 22. 12. 2017

Průtah od podání obžaloby do vydání trestního příkazu, tedy od 16. 12. 2016 do 22. 12. 2017. Dále pak průtah od podání odporu proti trestnímu příkazu do nařízení hlavního líčení, tedy od 8. 1. 2018 do 21. 12. 2018 a dále pak od vrácení věci odvolacím soudem do nařízení hlavního líčení, tedy od 29. 10. 2020 do 15. 11. 2021

Spisová značka: 4 T 116/2016

Nápad: 20. 10. 2016

Datum 1. úkonu: 7. 10. 2018

Ve věci došlo v úvodu řízení před soudem ke výrazným průtahům, mezi nápadem věci a prvním úkonem uplynula lhůta takřka dvou let, když poté co bylo vyhověno žádosti vyřizující soudkyně o prodloužení lhůty ke prvnímu úkonu, nebyla tato prodloužená lhůta respektována. Po vrácení spisu z krajského soudu v říjnu 2020 průtah přes rok, než byl učiněn úkon směřující k vyřízení věci, konkrétně nařízeno ve věci další jednání.

Spisová značka: 4 T 102/2017

Nápad: 25. 7. 2017

Datum 1. úkonu: 18. 6. 2019

Ve věci došlo ke průtahům na počátku, kdy po nápadu věci nebyl učiněn úkon dle § 181/3 trestního řádu ani prodloužena lhůta a to po dobu téměř dvou let (od 25. 7. 2017 – 18. 6. 2019), dále pak nastal průtah po zrušení a vrácení věci odvolacím soudem, tedy od září 2020 do listopadu 2021.

Spisová značka: 4 T 155/2017

Nápad: 15. 11. 2017

Datum 1. úkonu: 12. 1. 2018

Ve věci došlo ke průtahům srpna 2020, kdy byla věc vrácena odvolacím soudem, do listopadu 2021, kdy bylo nařízeno hlavní líčení 3. 1. 2022.

Spisová značka: 3 T 81/2017

Nápad: 26. 5. 2017

Datum 1. úkonu: 10. 5. 2018

Ve věci došlo ke vzniku průtahu od jejího přidělení vyřizující soudkyni v dubnu 2019 do srpna 2020, kdy bylo nařízeno hlavní líčení.

Spisová značka: 4 T 29/2017

Nápad: 15. 2. 2017

Datum 1. úkonu: 17. 2. 2017

Ve věci došlo ke vzniku průtahů od vrácení věci odvolacím soudem v září 2018 do nařízení hlavního líčení, tedy do dubna 2019.

Spisová značka: 4 T 184/2017

Nápad: 29. 12. 2017

Datum 1. úkonu: 15. 4. 2019

Ve věci došlo ke průtahům jednak tím, že po nápadu věci nebyl učiněn úkon dle § 181/3 trestního řádu ani prodloužena lhůta a to od 29. 12. 2017 do 15. 4. 2019.

a tím porušila ustanovení § 79 odst. 1 a § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, neboť nerespektovala povinnost vykonávat funkci soudce svědomitě a rozhodovat v přiměřených lhůtách a bez průtahů, když období průtahů je vymezeno dobou od 16. prosince 2016 do 3. ledna 2022.“

[2] V odůvodnění kárný návrhovač uvedl, že u kárně obviněné byla dne 29. 11. 2021 provedena prověrka neskončených věcí především starších časových řad. Vyplynulo z ní, že v některých věcech došlo ke vzniku několikaměsíčních průtahů, a to jak mezi nápadem

nové věci a prvním úkonem směřujícím k jejímu skončení, tak také potom, co jí byla věc odvolacím soudem vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Poukázal na to, že určité obdobné nedostatky vytkl kárně obviněné již výtka ze dne 21. 2. 2020; prověrkou realizovanou v průběhu roku 2020 zjistil též opakované nerespektování § 181 odst. 3 trestního řádu, za což udělil výtka dne 24. 8. 2020. Navrhovatel dále uvedl, že s kárně obviněnou bylo v minulosti ze strany vedení soudu o jí způsobených průtahích hovořeno; s ohledem na již uložené výtky jí mělo být zřejmé, že musí svým průtahům věnovat zvýšenou pozornost. V roce 2019 byl kárně obviněné na dobu šesti měsíců snížen nápad nových věcí na 50 %, aniž by se jí ovšem díky tomu podařilo dosáhnout výraznější změny stavu jejího senátu. Kárný navrhovatel konstatoval, že u ní nadále dochází k průtahům takového charakteru, že je nelze bagatelizovat. K její osobě uvedl, že své práci věnuje mnoho času a je vždy ochotná pomoci s případnými odbornými problémy nejen kolegům soudcům, ale též pracovníkům administrativy. Není dle něj výjimkou, že v práci tráví deset a více hodin, stejně tak hodně využívá jednacích dnů; má zřízen dálkový přístup a proto někdy pracuje z domova i během víkendů. Má hluboké teoretické znalosti práva, které při svém rozhodování důsledně aplikuje; odůvodnění jejích rozhodnutí jsou pečlivě zpracována a dosahují vysoké úrovně. Kárně obviněná jí vytýkané provinění doznala a vyslovila nad ním lítost. Navrhovatel za odpovídající kárné opatření považoval snížení platu o 10 % na dobu tří měsíců.

II. Upřesnění a částečná zpětvzetí kárného návrhu

[3] Podáním ze dne 28. 6. 2022 kárný navrhovatel upřesnil skutek vymezený v původním kárném návrhu tak, že kárně obviněné vytýká průtahy v období od 16. 12. 2016 do 3. 1. 2022, s výjimkou doby od 13. 3. 2017 do 24. 8. 2020, a to v trestních věcech:

„Spisová značka: 4 T 152/2016

Nápad: 16.12.2016

Datum 1. úkonu: 22.12.2017

Průtah od podání obžaloby do vydání trestního příkazu, tedy od 16.12.2016 do 22.12.2017. Dále pak průtah od podání odporu proti trestnímu příkazu do nařízení hlavního líčení, tedy od 8. 1. 2018 do 21. 12. 2018 a dále pak od vrácení věci odvolacím soudem do nařízení hlavního líčení, tedy od 29.10.2020 do 15. 11. 2021. Po zohlednění doby nečinnosti obsažené ve dvou udělených výtkách pak průtah v dané věci byl od 16. 12. 2016 do 12. 3. 2017 a dále pak od 29. 10. 2020 do 15. 11. 2021.

Spisová značka: 4 T 116/2016

Nápad: 20.10.2016

Datum 1. úkonu: 7.10.2018

Po vrácení spisu z krajského soudu v říjnu 2020 průtah konkrétně od 21.10.2020 do 23.11.2021, než byl učiněn úkon směřující k vyřízení věci, konkrétně nařízeno ve věci další jednání.

Spisová značka: 4 T 102/2017

Nápad: 25.7.2017

Datum 1. úkonu: 18.6.2019

Ve věci došlo k průtahům na počátku, kdy po nápadu věci nebyl učiněn úkon dle § 181/3 trestního řádu ani prodloužena lhůta a to po dobu téměř dvou let (od 25.7.2017 -18. 6. 2019), dále pak nastal průtah po zrušení a vrácení věci odvolacím soudem, tedy od 5. 10. 2020 do 23. 11. 2021. Po zohlednění doby nečinnosti obsažené ve dvou udělených výtkách pak průtah v dané věci byl 5. 10. 2020 do 23. 11. 2021.

Spisová značka: 4 T 155/2017

Nápad: 15.11.2017

Datum 1. úkonu: 12.1.2018

Ve věci došlo k průtahů 24.9.2020, kdy byla věc vrácena dovolacím soudem, do 23.11.2021, kdy bylo nařízeno hlavní líčení 3. 1. 2022“

[4] Kárný navrhovatel tedy podáním ze dne 28. 6. 2022 vzal svůj původní kárný návrh částečně zpět, a to v rozsahu nečinnosti kárně obviněné (zcela) ve věcech sp. zn. 3 T 81/2017, sp. zn. 4 T 29/2017 a sp. zn. 4 T 184/2017; dále ve věci sp. zn. 4 T 152/2016 vzal zpět období od 13. 3. 2017 do 28. 10. 2020 a ve věci sp. zn. 4 T 102/2017 období od 25. 7. 2017 do 18. 6. 2019.

[5] Následně podáním ze dne 8. 9. 2022 vzal kárný navrhovatel svůj původní kárný návrh částečně zpět také v rozsahu nečinnosti kárně obviněné ve věci sp. zn. 4 T 152/2016 v období od 16. 12. 2016 do 12. 3. 2017. Uvedl, že ve zbytku na podaném návrhu trvá.

III. Předložení dohody o vině a kárném opatření

[6] Kárnému soudu byla kárným navrhovatelem přeložena dohoda o vině a kárném opatření uzavřená mezi ním a kárně obviněnou dne 8. 9. 2022 v sídle v sídle Okresního soudu v Liberci. Kárně obviněná v ní prohlásila, že spáchala skutek uvedený v kárném návrhu (ve znění úpravy ze dne 28. 6. 2022 a částečných zpětvzetích ze dne 28. 6. 2022 a 8. 9. 2022), čímž se dopustila kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Kárný navrhovatel a kárně obviněná se dohodli na uložení kárného opatření - snížení platu o 10 % na dobu 3 měsíců.

[7] Kárný soud postupem podle § 13 kárného zákona ověřil, že sjednaná dohoda se týká skutku, který má oporu v předložených důkazech, a že jeho vymezení v dohodě odpovídá kárnému návrhu tak, jak byl v průběhu řízení modifikován kárným navrhovatelem.

IV. Jednání

[8] Kárný soud ve věci nařídil jednání, nikoliv veřejné zasedání podle § 314q odst. 1 trestního řádu, přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 kárného zákona, neboť tak činil dříve, než mu byla dne 9. 9. 2022 předložena dohoda o vině a kárném opatření uzavřená dne 8. 9. 2022. Jednání proběhlo formou videokonference dne 14. 9. 2022 za osobní účasti kárného navrhovatele a kárně obviněné.

[9] Nejprve byl shrnut dosavadní průběh řízení. Účastníci shodně potvrdili, že předmětem jednání je kárný návrh ze dne 24. 5. 2022, ve znění úpravy ze dne 28. 6. 2022 a částečných zpětvzetích ze dne 28. 6. 2022 a 8. 9. 2022, a návrh na schválení dohody o vině a kárném opatření ze dne 8. 9. 2022. Dále účastníci přisvědčili tomu, že nesprávné celkové ohraničení průtahů kárně obviněné uvedené v závěrečné skutkové větě uzavřené dohody (kdy bylo uvedeno počáteční datum 21. 10. 2022 namísto data 24. 9. 2022) je písařskou chybou, jež může být soudem opravena.

[10] Kárný navrhovatel konstatoval, že musí na podaném návrhu, v jeho posledním omezeném rozsahu, bohužel trvat. Kárně obviněná sice věnuje práci extrémně hodně času, je to pracovitá a poctivá soudkyně, do práce vkládá nadstandardní úsilí a zasloužila by si spíše odměnu, avšak objevily se u ní pochybení týkající se časové osy vyřizovaných věcí. Byly jí uděleny dvě výtky, a přesto byly shledány nedostatky, které vedly k podání návrhu. Od počátku bylo podání kárného návrhu (a to i s vedením krajského soudu) koncipováno tak, že ve věci bude sjednána dohoda.

[11] Kárně obviněná uvedla, že souhlasí s tím, že v jí vytýkaných věcech došlo z její strany k průtahům. Následně učinila prohlášení ve smyslu § 314q odst. 3 trestního řádu (§ 25 kárného

zákonu), že rozumí sjednané dohodě, je jí zřejmé co tvoří podstatu skutku, je si vědoma jeho právní kvalifikace i možného postihu. Prohlášení o vině a kárném opatření učinila dobrovolně a zná důsledky dohody, zejména, že v řízení nebude prováděno dokazování ke skutku.

[12] Dokazování se v řízení o schválení dohody o vině a kárném provinění podle § 314q odst. 6 trestního řádu (§ 25 kárného zákona) neprovádí. Kárný soud proto při jednání provedl toliko ty důkazy, které by mohly mít vliv na posouzení přiměřenosti výše dohodnutého kárného opatření. Konstatoval obsah výtky ze dne 21. 2. 2020 (za průtahy v 5 trestních věcech) a ze dne 24. 8. 2020 (za průtahy v 19 trestních věcech). Vysvětlil, že nežádal pracovní hodnocení kárně obviněné, neboť to je již obsaženo v kárném návrhu. Kárný soud dále ze své evidence postupem podle § 13 kárného zákona zjistil, že kárně obviněná nebyla v posledních pěti letech kárným soudem trestána.

V. Posouzení věci kárným soudem

V.1 Schválení dohody o vině a kárném opatření

[13] Kárný soud předně konstatuje, že uzavření dohody o vině a kárném opatření v kárném řízení je přípustné (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2019, č. j. 13 Kss 5/2018 - 71, včetně závěru rozhodnutí ze dne 10. 6. 2019, č. j. 11 Kss 2/2019 - 5).

[14] Vycházejí přiměřeně z § 314r odst. 2 věty první trestního řádu (*a contrario*), dle nějž *soud dohodu o vině a trestu neschválí, je-li nesprávná nebo nepřiměřená z hlediska souladu se zjištěným skutkovým stavem nebo z hlediska druhu a výše navrženého trestu, případně ochranného opatření, nebo nesprávná z hlediska rozsahu a způsobu náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení, anebo zjistí-li, že došlo k závažnému porušení práv obviněného při sjednávání dohody o vině a trestu*, se kárný soud zabýval otázkou splnění zákonných předpokladů pro schválení dohody o vině a kárném opatření. Těmi je, že 1/ jednání, jehož se dohoda týká, má charakter kárného provinění, a že 2/ ve vztahu k tomuto jednání je návrh včasný.

[15] Podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je kárným proviněním *zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo obrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů*. Podle § 79 odst. 1 věty druhé zákona o soudech a soudcích je jednou z povinností soudce rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů. Zaviněné porušení této povinnosti zjevně může být kárným proviněním. Průtahem je zejména nečinnost ve věci, tedy neprovádění nezbytných úkonů potřebných k jejímu rozhodnutí, případně provádění úkonů formálních a pro rozhodnutí nepotřebných a pouze oddalujících rozhodnutí, nenařízení jednání, je-li ho třeba, a nevydání rozhodnutí ve věci; to vše po určitou dobu, přičemž je zohledňována judikaturou vymezená tzv. referenční doba. Tou je rozuměna doba, v níž soudce nemůže být činný proto, že jeho pracovní zatížení vyžaduje provádění úkonů v řadě dalších věcí a neumožňuje mu soustředěnou pozornost na každý jednotlivý spis (jde o dobu, v níž je nečinnost soudce tolerovatelná); pokud ovšem v referenční době není učiněn žádný úkon, nastávají průtahy zahrnující celou dobu řízení, neboť překročení této doby znamená, že soudce se spisem od počátku nepochybně nepracoval tak, aby bylo zajištěno rozhodnutí věci v přiměřené době.

[16] Skutek, který je obsahem dohody, je tedy kárným proviněním ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Kárný soud také dospěl k závěru, že uzavřená dohoda o vině a kárném opatření splňuje podmínky přiměřeně aplikovaného § 175a odst. 1 trestního řádu a obsahuje náležitosti podle odst. 6 téhož zákonného ustanovení. Stejně tak nejsou pochybnosti o zachování subjektivní i objektivní lhůty k podání kárného návrhu (§ 9 odst. 1 kárného zákona).

[17] Při úvaze o přiměřenosti sjednaného druhu a výměry kárného opatření vycházel kárný soud ze závěrů rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2019, č. j. 13 Kss 5/2018 - 71, odst. [15], podle něhož „*aprobováním dohody o vině a kárném opatření nesmí být popřeh smysl a účel kárného řízení.*“

[18] V první řadě je třeba uvést, že sjednané kárné opatření (snížení platu o 10 % na dobu 3 měsíců) je sankcí, jejíž uložení v kárném řízení zákon umožňuje [srov. § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích]. Kárný soud při hodnocení přiměřenosti tohoto kárného opatření zohlednil ve prospěch kárně obviněné především její velmi příznivé pracovní hodnocení ze strany kárného navrhovatele a také samu skutečnost sjednání dohody o vině a kárném opatření. Na druhé straně kárný soud v neprospěch kárně obviněné nepřehlédl, že byt' se jedná „pouze“ o průtahy ve 4 spisech, jde o věci trestní, starších časových řád a její nečinnost v některých z nich přesahovala více než 1 rok, což je neakceptovatelně dlouhá doba. I když tedy vytykané průtahy nejsou četné, jsou přesto svým charakterem velmi závažné. Navíc je třeba zdůraznit, že kárně obviněné byly za obdobné pochybení již uděleny výtky, přesto však ve svém stylu práce nesjednala nápravu a v relativně krátké době se dopustila stejných selhání. Právě na základě těchto úvah poměřoval kárný soud sjednané kárné opatření spáchanému kárnému provinění a okolnostem jeho spáchání. Jeho přiměřenost shledal velmi hraniční; s ohledem na skutečnost, že kárně obviněná doposud nebyla kárným soudem trestána a bylo vysoce ceněno její pracovní nasazení, ochota i odbornost, soud dohodu o vině a kárném opatření výrokem I. tohoto rozhodnutí schválil. Doufá, že projednání této věci a uložení sjednaného opatření bude pro kárně obviněnou dostatečným ponaučením. Důrazně však na kárně obviněnou apeluje, že pokud by se v trestních věcech opakovaně dopustila průtahů takové délky, nelze již rozhodně ze strany kárného soudu očekávat benevolentní přístup.

[19] Kárný soud dodává, že ve výroku rozhodnutí zjednodušil popis nečinnosti kárně obviněné v jednotlivých věcech uvedený v uzavřené dohodě (vypustil nadbytečné informace jako např. datum nápadu věci, datum provedení 1. úkonu a bližší popis postupu soudkyně v konkrétních spisech, neboť pro vymezení skutku průtahů je rozhodující zejména přesné ohrazení období nedůvodné nečinnosti v dané věci). Taková úprava je ze strany kárného soudu přípustná, neboť jí nebylo nezasaženo do podstaty skutku (byl zachován jeho rozsah) a výrok je nadále obsahově v souladu s uzavřenou dohodou (k tomu srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2022, sp. zn. 11 Kss 7/2021). Dále kárný soud (na základě shodného prohlášení účastníků řízení) upravil písarskou chybu v předložené dohodě. Ta spočívala v nesprávně uvedeném datu počátku ohrazení průtahů kárně obviněné v závěrečné skutkové větě dohody, kde byl počátek průtahů vymezen datem 21. 10. 2022 (chybně) namísto data 24. 9. 2022 (správně).

V.2 Zastavení části řízení

[20] Kárný navrhovatel v průběhu řízení omezil svůj původní kárný návrh, když jej vzal zpět v rozsahu nečinnosti kárně obviněné (zcela) ve věcech sp. zn. 3 T 81/2017, sp. zn. 4 T 29/2017 a sp. zn. 4 T 184/2017 a dále ve věci sp. zn. 4 T 152/2016 v období od 16. 12. 2016 do 28. 10. 2020 a ve věci sp. zn. 4 T 102/2017 v období od 25. 7. 2017 do 18. 6. 2019.

[21] Kárný soud na tomto místě poukazuje na pojetí skutku spočívajícího v průtazích v jeho konstantní judikatuře. V rozhodnutí ze dne 22. 11. 2021, č. j. 16 Kss 3/2021 – 173, odst. [29] - [30] byl přijat a odůvodněn závěr, podle něhož „*pokud jde o pojetí skutku ve věcech, v nichž jsou kárně obviněné vytykány průtahy v řízení, kárný senát setrvale zastává názor rozzebraný v poslední době komplexním způsobem, včetně bohatých odkazů na prejudikaturu, například v rozhodnutí ze dne 21. 1. 2019, č. j. 11 Kss 7/2018-207, věc Maxa III, body 42 až 57, na které lze v podrobnostech odkázat. Jak se uvádí v bodě 48 tohoto rozhodnutí, „naplnění skutkové podstaty kárného provinění tedy kárný senát spatřuje v zaviněné*

nečinnosti soudce v určitém období – bez ohledu na to, kolika řízení (věci) se týká. Počet řízení zatížených průtahy představuje pouze okolnost, kterou kárný senát vezme v úvahu při ukládání sankce (srov. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2011 č. j. 13 Kse 22/2009 - 70). “ Při takovém pojetí skutku je imanentní součástí popisu vytykaného skutku, jímž je kárný senát vázán, vymezení počátku a konce doby vytykané nečinnosti (viz bod 49 rozhodnutí č. j. 11 Kss 7/2018-207; shodně rozhodnutí č. j. 11 Kss 5/2017 - 139). K povaze skutku spočívajícího v průtazích viz shodně s výše zmíněnou judikaturou též usnesení kárného senátu Nejvyššího soudu ze dne 1. 11. 2017, č. j. 16 Kss 5/2017 – 139, bod 29; obdobně viz rozhodnutí téhož kárného senátu ze dne 7. 3. 2018, č. j. 16 Kss 7/2017 – 223, body 74 až 76, ze dne 24. 1. 2019, č. j. 16 Kss 4/2018 – 179, body 51 až 53, či ze dne 15. 1. 2020, č. j. 16 Kss 3/2019 – 168, body 26 až 30. Ve shodě s bodem 50 shora zmíněného rozhodnutí č. j. 11 Kss 7/2018-207 kárný senát podotýká, že pojetí skutku v průtahových věcech je zároveň klíčové pro určení, zda kárnému postihu kárně obviněné nebrání překážka věci rozhodnuté (non bis in idem; srov. čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, dále jen „Listina“). Nelze totiž trestat „vytykanou nečinnost kárně obviněného (ani bylo-li by prokázáno, že vedla ke vzniku průtahů v řízení) v období, ve kterém byl již za typově stejný skutek potrestán předcházejícím kárným rozhodnutím. (...) Skutkem v právním smyslu je nedostatečně rychlá (případně obecně v nedostatečném množství konaná či nedostatečně efektivní) práce soudce jako celek v určitém období vymezeném počátkem a koncem (tj. zpravidla daty, jako je tomu při popisu skutku kárným navrhovatelem i v nyní projednávané věci). To znamená, že součástí skutku, a především projevem jednání soudce navenek ve vnějším světě, jsou průtahy v jednotlivých konkrétních věcech (případech, eventuálně úkonech aj.), o nichž je obvykle veden samostatný soudní spis nebo jež jsou v méně častých případech součástí širšího soudního spisu. (...) V tomto pojetí je skutkem veškeré jednání soudce v určitém období, jež se týká jeho rozhodovací činnosti a má výše popsany charakter. Znamená to mimo jiné, že průtahy v jednotlivých věcech jsou projevem jednání soudce ve vnějším světě především v tom, že počet těchto průtahů vzhledem k celkovému počtu vyřizovaných věcí a také délka průtahů v jednotlivých věcech jsou známkou závažnosti případného disciplinárního deliktu (půjde-li o jednání soudcem zaviněné). Samotné průtahy v konkrétní věci pak naopak není možno považovat za dílčí komponentu jakéhosi „složeného“ skutku spočívajícího v sumě konkrétních věcí, v nichž jsou zjištěny průtahy, při zohlednění délky těchto průtahů. Již vůbec pak skutkem není průtah v jednotlivé věci (pak by nutně platilo, že kolik věcí s průtahy, tolik skutků). Výhodou výše popsaného pojetí skutku v právním smyslu je jednoznačnost jeho vymezení. V určitém časovém intervalu lze povinnost soudce podle § 79 odst. 1 věty druhé zákona o soudech a soudcích porušit pouze jednou.“ Ze shora uvedeného je tedy zřejmé, že z hlediska vymezení skutku spočívajícího v průtazích je rozhodující vymezení počátku a konce celkové doby vytykané nečinnosti. Naopak není podstatné vypuštění některého z „dílčích“ průtahů (nečinnosti v jednotlivém spise), nemění-li se tím celkové období definující průtahový skutek; v takovém případě není na místě jakkoliv formálním způsobem rozhodovat.

[22] V projednávané věci kárný navrhovatel původně kárně obviněné vytykal průtahy v celkovém období od 16. 12. 2016 do 3. 1. 2022. Následně vzal kárný návrh částečně zpět takovým způsobem, že jej zúžil o nečinnost kárně obviněné v období od 16. 12. 2016 do 23. 9. 2022 (od 24. 9. 2022 navazuje období, které je předmětem uzavřené dohody). Soud proto podle § 19 odst. 4 ve spojení s § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. výrokem II. tohoto rozhodnutí zastavil řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněné pro jednání spočívající v tom, že jako soudkyně Okresního soudu v Liberci způsobila průtahy v trestních věcech v období od 16. 12. 2016 do 23. 9. 2020, neboť kárný návrh byl v tomto rozsahu vzat navrhovatelem zpět.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 14. září 2022

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně kárného senátu